నిత్యంకానిది నిత్యంగా కనిపిస్తున్నంత కాలం అందులో నుంచి విడుదల పొందటానికి సాధన చెయ్యాలి

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 2-4-2001, పాలకోడేరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

ఈ రోజు శ్రీరామ నవమి. రాముడి శరీరం భూమిమీదకు వచ్చిన రోజు. రాముడు అంటే ఎవరో కాదు మనం ఏ వస్తువును తెలుసుకోవాలని ప్రయత్నం చేస్తున్నామో ఆ వస్తువే రాముడు. బయటకు నరుడుగా కనిపిస్తాడు లోపల ఆత్మగా ఉన్నాడు. అంటే మనం కూడా అలా జీవిస్తే లోపల ఉన్న వస్తువు తెలియబడుతుంది అని చెప్పటం. అది మనం గుర్తించాలి. ఆయన దశరధుడు కుమారుడు అని అనుకొంటే మనం మిస్ అయిపోతాము. బయటకు నరుడిగా కనిపిస్తున్నాడు కాని ఆయన నరుడు కాదు. మన హృదయంలో ఉన్న పరమాత్మే ఆ రూపంలో వచ్చింది అని మనం గుర్తించాలి. రామనామం ఎంత గొప్పది అంటే మీరు ఏదైనా పొరపాటు చేస్తే శ్రీరామ, శ్రీరామ అని అనుకొంటే ఆ దోషం నుండి బయటకు వచ్చేస్తారు. రామనామం అంత పవిత్రమైనది. ఓ రామా! శ్రీరామా! నిధి సుఖమా? నీ సన్నిధి సుఖమా? అంటాడు త్యాగరాజు. ఆత్మసుఖం తప్పించి మిగతా సుఖాలు సుఖంగా నీకు కనిపించినా అవి పరిణామంలో దుఃఖంను తీసుకొని వస్తాయి. రక్షించేది రామాయణం. ఇక్కడ కథ ఎవరైనా చిన్న అపకారం చేస్తే వారిమీద దీర్ఘ కోపం పెట్టుకొంటాము. కాని రాముడు కైకేయి మీద కోపం పెట్టుకోలేదు. నా దేహప్రారబ్దం అలాగ ఉంది కాబట్టి భగవంతుడు కైకేయితో అలా మాట్లాడించాడు అని అనుకొన్నాడు. ఇంతమంది రాక్షసులతో మనకు పేచీ ఎందుకు అని సీతమ్మ ఆయనతో అన్నప్పుడు ఈ దేహము భూమిమీదకు ఎందుకు వచ్చింది అంటాడు రాముడు. రాముడి మాట అర్థం చేసుకొంటే సంసార రోగంలోనుండి బయటపడతాము. శరీరానికి రోగం వస్తే ఆ రోగం తగ్గించుకోవటానికి మనకు ఒక ఎకరం ఉన్నా అమ్మేసి హైదరాబాద్, మద్రాసు వెళతాము. మరి సంసార రోగంలో నుండి విడుదల పొందటానికి మనం ఏమి ప్రయత్నం చేస్తున్నాము. సంసారం కూడా ఒక రోగమే. ఈ సంసార రోగంలో నుండి విడుదల పొందటానికి కొంతమంది ప్రవక్తలు చెపుతూ ఉంటే వినేవారు ఎంత శ్రద్ధగా వింటారు అంటే వారి శరీరంలో ఉన్న అవయవాలన్నీ చెవులుగా చేసుకొని వింటారు. అంత శ్రద్ధగా శ్రవణం చేయాలి. అంత శ్రద్ధగా ఎవరు శ్రవణం చేస్తారు అంటే తత్వజ్ఞానం యొక్క విలువ తెలిస్తే, దాని వైభవం మనకు తెలిస్తే అంత శ్రద్ధగా శ్రవణం చేయగలము. రాముడి యొక్క వైభవం త్యాగరాజుకు, రామదాసుకు తెలిసినట్లు మనకు తెలియదు. ఎందుచేతనంటే మనకు అంత భక్తి లేదు, శ్రద్ధ లేదు. కొంతమంది రామభక్తులు భక్తి గురించి ఎంత గొప్పగా చెపుతారు అంటే రామా నీయందు మాకున్న భక్తికంటే ముక్తి గొప్పది అని ఎవరైనా చెపితే వారు మూర్ఖులు కదా అనే రామభక్తులు ఉన్నారు, వారు ముక్తికంటే రామునియందు భక్తికి అంత ప్రాముఖ్యత ఇచ్చారు. రామనామం హృదయపూర్వకంగా

స్మరించగా, స్మరించగా సంసార రోగం నుండి విడుదల పొందుతాము. మనకు ఎంతసేపు దేహంతోటి, మనస్సుతోటి తిరగటమే పని. దేహం గొడవ, మనస్సు గొడవ కలిస్తేనే సంసారం, సంసారం అంటే ఇంట్లో మనుషులు కాదు. దైవస్మరణ లేకుండా సంసారోగంలో నుండి బయట పడలేము.

నీకు సినిమాకు వెళ్ళే అలవాటు ఉంది అనుకో ఆ అలవాటు నుండి బయటకు రావటానికి ఎంతో సాధన చేస్తేగాని బయటకు రాలేవు కదా. దేహమునేను అనే బుద్ధి కొన్నివేల జన్మల నుండి వస్తోంది. అది ఒక్క రోజులో పోతుంది అనుకొంటున్నావా? దానికి ఎంతో ప్రయత్నం అవసరం. సమాధిస్థితిని ప్రాక్టీసు చేయటం వలన, దైవానుగ్రహం వలన అది పోవలసిందే గాని నీ కుప్పిగంతుల వలన అది పోదు అన్నారు స్వాములవారు. మనం సమాధిస్థితిని అభ్యాసం చేయాలి. సాధన లేకుండా సమాధి స్థితి రాదు. సమాధి స్థితి వస్తేనే గాని దేహబుద్ధి నశించదు. దేహబుద్ధి నశిస్తేనేగాని నీకు ఆత్మబుద్ధి కలుగదు, ఆత్మసుఖం నీకు అందదు. నాకు మోక్షం కావాలి అని ఒక భక్తుడు షిరిడీ బాబాగారిని అడిగాడు. నీ ఇంద్రియాలను, నీ మనస్సును, నీ అహంభావనను, నీ ప్రాణాన్ని, నీ బుద్ధిని నాకు ఇవ్వాలి అప్పడు కాదా నీకు మోక్షం అన్నారు. ఆ ప్రక్కన కూర్చొన్న భక్తుడు నేను కూడా మోక్షం కోసమే వచ్చాను అని బాబాగారితో అన్నాడు. బాబాగారు నోటితో చెప్పటం కాదు ప్రతీది ప్రాక్టికల్‌గా చేసి చూపించేవారు. ఆ భక్తుడిని పిలిచి ఈ ఊరిలో ఒక ధనవంతుడు ఉన్నాడు వాడి దగ్గరకు వెళ్ళి వెయ్యి రూపాయలు అప్పు అడిగి తీసుకొనిరా అన్నారు బాబా. వాడు వెళ్ళివచ్చి నాకు అప్పు ఇవ్వనన్నాడు అని బాబాగారితో చెప్పాడు. కొంతసేపటికి ఒక ధనవంతుడు బాబాగారకి దగ్గరకు వస్తే ఆయననే ఇంతకుముందు వెళ్ళిన ధనవంతుడి దగ్గరకు వెళ్ళి వెయ్యి రూపాయలు అప్పు ఇవ్వమని తీసుకొనిరా అని చెప్పారు. వాడు వెళ్ళి వెయ్యి రూపాయలు తీసుకొని వచ్చి ఇచ్చాడు. ఇంతకు మోక్షం కావాలని అడిగిన భక్తుడు బాబాగారితో ఈ అప్పుల గొడవ ఏమిటండి? నేను మోక్షం కావాలని అడిగాను. ఇది అంతా తిరకాసు గొడవగా ఉంది నాకు ఏమీ అర్థం కావటం లేదు అని చెప్పాడు. అప్పడు బాబా ఏమి చెప్పారు అంటే అప్పు ఇచ్చేవాడు నువ్వు తిరిగి తీర్చగలవా లేదా అని చూస్తాడు. నీవు తీర్చలేవు అని ఆయనకు తెలుసు అందువలన నీకు అప్పు ఇవ్వలేదు. ఆయన తీర్చగలడు అందువలననే ఆయనకు అప్పు ఇచ్చాడు. అప్పు ఇచ్చేటప్పడు నీకు తీర్చగల అర్హత ఉందో లేదో చూసుకొంటాడు. అలాగే ఆధ్యాత్మికదరిద్రుడికి భగవంతుడు తెలియబడడు. నీ హృదయంలో భగవంతుడు ఉన్నాడు. కాని నీకు ఆధ్యాత్మిక సంపద లేకపోతే ఆయన నీకు ఎరుక పడడు. నీకు ఆధ్యాత్మిక సంపద ఉంటే, ఆ ఔన్నత్యం నీలో ఉంటే ఆయన నీకు తెలియబడతాడు. బొంబాయి నుండి భార్య భర్తలు బాబాగారి దగ్గరకు వచ్చారు. అమ్మా నీకు ఏమి కావాలి అని బాబాగారు అడిగారు. జననమరణముల నుండి నన్ను విడుదల చేయండి, చావులేనిస్థితి కావాలి అని అంది. చావటానికి ఇంత దూరం వచ్చావా అన్నారు బాబాగారు. దేహభావనను విడిచి పెట్టలేకపోవటం

వలన చావు గుర్తుకు వస్తోంది. నీకు దేహభావన ఉంది అందువలన నేను చనిపోతున్నాను అనుకొంటున్నావు. నీకు దేహభావన ఉన్నంత కాలం నీకు చావు రాకూడదు అనుకొన్నా నీవు చనిపోతావు. నీవు ఆత్మభావనను పెంచుకోవాలి అని బాబాగారు చెప్పారు. దేహభావన నశించాలంటే అది మామూలుగా నశించదు. ఆత్మభావన పెంచుకోవాలి, చైతన్యభావన పెంచుకోవాలి అన్నారు బాబాగారు. నేను ఆత్మను, నేను ఆత్మను అని అనుకొంటే అయిపోతానా. అనుకోవటం వేరు, అవ్వటం వేరు కదా అని ఆ అమ్మాయి అడుగుతోంది. నీవు అనుకోవటం ప్రారంభించు, సాధన ప్రారంభించు. నీవు సాధన ప్రారంభిస్తే, ఆత్మభావన ప్రారంభిస్తే భగవంతుడు నీకు సత్పురుషులతో అనుబంధం ఏర్పరుస్తాడు. సత్పురుషులతో అనుబంధం వలన ఆత్మభావన నీకు స్థిరపడుతుంది. అప్పుడు నీకు చావు ఎక్కడ ఉంది, పుట్టుక ఎక్కడ ఉంది అంటున్నారు బాబాగారు. బొంబాయి తిరిగి వెళ్ళిపోయిన తరువాత భార్య భర్తతో మనం అనుకొన్న పని అయిపోయింది, బాబాగారిని చూసి వచ్చాము అని చెపుతుంది. అప్పుడు భర్త ఏమి చెపుతున్నాడు అంటే బాబాగారిని చూడటం వేరు, బాబాగారిని భగవంతుడు అని నమ్మటం వేరు. బాబాగారిని భగవంతుడు అని నమ్మినప్పుడు కదా ఆయన చెప్పిన వాక్యాలకు విలువ ఇస్తావు, సాధన చేస్తావు, తరిస్తావు. చూసివచ్చినంత మాత్రం చేత పని పూర్తి అవ్వదు. ఆయన భగవంతుడు అని నమ్మాలి కదా, ఆ విశ్వాసం కుదరాలి కదా అంటున్నాడు భర్త. నరుడై పుడితే సరిపోదు. నరుడు నారాయణుని నిరంతరము స్మరించగా, స్మరించగా నారాయణుడు అవుతాడు. స్మరణ వలన వచ్చే భాగ్యం అది. దేహం, మనస్సు నీకు స్వాధీనంలోనికి రావాలి, నీకు బానిసగా ఉండాలి, వాటికి నీవు బానిసగా ఉండకూడదు. వాటి ఆలజడి తగ్గిపోతే, నీ బుద్ధి స్థిరపడితే నీవు దేహమాత్రుడివి కాదు, నీవు బ్రహ్మమే అని నీకు తెలుస్తుంది. నీవు రోజూ ఎంతోకొంత స్వార్థం లేకుండా పనిచేస్తూ ఉంటే, ఇతరుల క్షేమం కోసం పనిచేస్తూ ఉంటే నీ ఇంద్రియాలు స్వాధీనంలోనికి వస్తాయి, ఈశ్వరానుగ్రహం వస్తుంది.

పూజ, జపం, ధ్యానం చేసి నీవు బాగుపడు. నిన్ను చూసి పదిమంది బాగుపడతారు. మీలో ఎవరైనా భౌతికంగా కాని, ఆధ్యాత్మికంగాకాని బాగుపడుతున్నారు అనుకోండి అది చూసి నాకు అసూయ వస్తే ఇంకా నాకు దేవుడు ఏమిటి? అసూయలో నుండి విడుదల పొందనప్పుడు ఇంక జ్ఞానం ఎలా వస్తుంది? ఎన్ని పూజలు చేస్తేమటుకు ఏమి లాభం. నామాల్లో, రూపాల్లో, గుణాల్లో తేడాగాని లోపల ఉన్న సద్వస్తువు ఒక్కటే. నీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువును చూడటం మానివేసి నీ గుణాన్నికాని, నీ ధనాన్నిగాని, నీ రూపాన్నిగాని, నీ గౌరవాన్నిగాని చూస్తున్నాను అనుకోండి నాకు నిజమైనచూపు లేదని అర్థం. నిజమైనచూపు లేనివాడికి ఈశ్వరానుగ్రహం సున్న, నిజం వాడికి తెలియదు. అసూయ, కోరిక, కోపం, చిరాకు ఇవి అన్నీ తలంపులే, ఇవి ఉపయోగంలేని తలంపులు. అవే సంసారం తీసుకొని వస్తున్నాయి. భగవంతుని నామం తీసుకొని శ్రద్ధగా, భక్తిగా జపం చేయటం వలన కోరిక, కోపం, అసూయ ఇవి అన్నీ పోతాయి, ఉపయోగంలేని తలంపులు ఆగిపోతాయి. ఏదైతే జపం చేస్తున్నావో ఆ

తలంపు ఒక్కటే నిలబడుతుంది. జపం చేయగా చేయగా ఆ తలంపుకూడా ఊడిపోతుంది. అప్పుడు నీ హృదయంలో ఉన్న మహావెలుగులో ప్రవేశిస్తావు. జపం నిన్ను అంతదూరం తీసుకొనివెళుతుంది. బాహ్య పరిస్థితులు నీకు అనుకూలంగా ఉన్నా, ప్రతికూలంగా ఉన్నా వాటి ప్రభావం నీ మనస్సుమీద పడినప్పుడు నీకు జ్ఞానం కలుగదు. అది దేహ ప్రారబ్దం. దేహ ప్రారబ్దానికి జ్ఞానానికి ఏమి సంబంధం లేదు. బయటున్న శత్రువులను జయించాలంటే శారీరక బలం, తుపాకులు ఉంటే సరిపోతాయి. లోపల ఉన్న శత్రువులను జయించాలంటే మనస్సుతో ఎక్కువ ప్రయత్నం చేయాలి. బయట శత్రువులను జయించటం కంటే లోపల శత్రువులను జయించటం చాలా కష్టం. మనస్సును శాంతపర్చుకోవాలి, మనస్సును నిర్మలం చేసుకోవాలి. అప్పుడుగాని లోపల ఉన్న శత్రువుల నుండి బయటపడలేము. జపం, ధ్యానం, విచారణ ఇవి గమ్యం కాదు, ఇవి సాధనలు మాత్రమే. లోపల ఉన్న చైతన్యంతో కలవటానికి ఇవి అన్నీ ప్రయత్నాలు మాత్రమే. ప్రయత్నంలో బంధం ఉంది. ప్రయత్నం చేస్తూ, చేస్తూ ప్రయత్నం లేని స్థితికి వెళితే అప్పుడు బంధం నిన్ను విడిచిపెట్టేస్తుంది. బ్రహ్మానుభవం పొందటానికి ఏ తెర అయితే మనకు అడ్డు వస్తోందో ఆ తెరను తొలగించటానికే జపం, ధ్యానం, విచారణ. ఎన్ని శాస్త్రాలు చదివినా, ఎన్ని పురాణాలు విన్నా అన్నింటికంటే మనోనిగ్రహం ముఖ్యం. మనోనిగ్రహం లేకపోతే లోచూపురాదు. లోచూపు ప్రాంభమయితే నిజమైన విద్య ప్రారంభమవుతుంది. అప్పడు నీవు నిజమైన విద్యావంతుడవు అవుతావు. దేహాన్ని ప్రారబ్దానికి విడిచిపెట్టు. సినిమా తెరమీద ఆడేవారు బాగా ఆడేట్టుగా డైరెక్టర్ చేస్తాడు అలాగే మన దేహ ప్రారబ్దాన్నిబట్టి మన ఆట బాగా ఆడి బయటకు వెళ్ళిపోతే గొడవ వదిలిపోతుంది. ఎవరికి ఏది ఇచ్చినా భగవంతుని స్మరించి ఇయ్యి. ఒక మనిషితో మాట్లాడితే వాడిలో భగవంతుడు ఉన్నాడు అని, బయటకు కనిపించే రూపం నిజం కాదు అనుకొని మాట్లాడు. మనం చేసే పొరపాటు ఏమిటి అంటే మనం జీవిస్తే భూతకాలంలోగాని, భవిష్యత్ కాలంలోగాని జీవిస్తున్నాము. దీనివలన వర్తమాన కాలాన్ని పాడుచేసుకొంటున్నాము. సాధన చేసేటప్పుడు బహు జాగ్రత్తగా ఉండాలి. నిత్యం కానిది నిత్యంగా కనిపిస్తున్నంత కాలం అందులో నుండి విడుదల పొందటానికి బహు జాగ్రత్తగా ప్రయత్నం చేయాలి. కృషి లేకుండా కృప ఎలాగ వస్తుంది. వెయ్యి రూపాయలు అప్ప ఉంది అనుకోండి. 999 రూపాయలు అప్ప తీర్చారు అనుకోండి. ఒక్క రూపాయి ఉండిపోయింది అనుకోండి. ఆ ఒక్క రూపాయి వెయ్యి రూపాయలు అయిపోతుంది. అలాగే అన్ని వాసనలు పోయి ఒక చిన్న వాసన మిగిలింది అనుకోండి. దానిని నిర్లక్ష్యం చేస్తే అది పెరిగిపోతుంది. అందుచేత ఒడ్డుకు రావాలి, వచ్చాము అనుకోవాలి. అందువలన సాధనలో బహుజాగ్రత్త అవసరము. మన కూడా నీడ వస్తుంది. నీడను రావద్దు అన్నా ఆగదు వచ్చేస్తుంది. అలాగే భగవంతుని ప్రేమగా, శ్రద్దగా, భక్తితో స్మరించుకొంటున్నావు అనుకో నీకూడా శాంతిని రావద్దు అన్నా శాంతి నీ వెంట వచ్చేస్తుంది అని బాబా చెప్పారు.